

Message Two

Knowing and Experiencing Christ as the Pattern

Scripture Reading: Phil. 2:3-9; 1:19-21a

I. If we would know Christ as the pattern, we should let the mind which was in Christ Jesus be in us—Phil. 2:5:

- A. We need to take Christ's mind as our mind, opening ourselves to "let this mind" be in us—vv. 3-5:
  - 1. *This* in verse 5 refers to the considering in verse 3 and the regarding in verse 4.
  - 2. Lowliness of mind is in contrast to both selfish ambition and vainglory (v. 3); this must not be our natural lowliness but the lowliness of Christ (v. 8).
  - 3. This kind of mind, this kind of thinking, was in Christ when He emptied Himself and humbled Himself—vv. 7-8.
- B. To have "this mind" requires us to be one with Christ in His inward parts, in His tender, inward feeling and in His thinking—1:8.
- C. For the mind of Christ to be in us means that this mind is something living; actually, the mind of Christ is Christ Himself, for the person of Christ is manifested in His mind—2:5; cf. 1 Cor. 2:16, footnote 1.

II. In order to experience Christ, we need to know Him as the pattern—Phil. 2:5-9:

- A. In Philippians 2:5-9 Paul presents Christ as the pattern; we need to have this pattern infused into us.
- B. The pattern of the Christian life is the God-man Savior, who emptied Himself and humbled Himself and who has been exalted and glorified by God—vv. 6-9:
  - 1. Although the Lord was equal with God, He did not consider being equal with God a treasure to be grasped and retained; rather, He emptied Himself, laying aside what He possessed—the form of God—vv. 6-7a:
    - a. In His incarnation the Lord did not alter His divine nature.
    - b. He changed only the outward expression, from the form of God to the form of a slave.
  - 2. The Lord became "in the likeness of men"—vv. 7b-8a:
    - a. *The form of God* implies the inward reality of Christ's deity; *the likeness of men* denotes the outward appearance of His humanity—vv. 6-7.
    - b. He appeared to men as a man outwardly, but as God, He had the reality of deity inwardly—John 1:1, 14, 18; 3:16; Rom. 8:3.
    - c. Christ entered into the condition of humanity, and He was found in fashion as a man—Phil. 2:8a.
  - 3. Christ humbled Himself by becoming obedient even unto death—the death of a cross—v. 8b:
    - a. Humbling Himself was a further step in emptying Himself.
    - b. Christ's self-humbling manifested His self-emptying—vv. 7-8.
    - c. The death of a cross was the climax of Christ's humiliation.

4. The Son willingly emptied Himself to become a created man as the representation of submission to authority—vv. 6-8:
  - a. The Lord Jesus set His heart to subject Himself to the way of submission, even unto death—Isa. 50:7; Luke 9:51; Mark 10:31-34.
  - b. “Even though He was a Son,” the Lord “learned obedience from the things which He suffered”—Heb. 5:8:
    - (1) God ordained that Christ should die, and Christ obeyed—Phil. 2:8.
    - (2) He learned this obedience through the suffering of death.
  - c. The Lord, who was submissive throughout His life, has given us His life of submission; a believer’s obedience is a consequence of taking Christ as a pattern of obedience—v. 8; Col. 3:4.
5. The Lord humbled Himself to the uttermost, but God exalted Him to the highest peak and bestowed on Him “the name which is above every name”—Phil. 2:9.

III. There is an urgent need among us in the Lord’s recovery today to experience Christ as our pattern—vv. 3-8:

- A. Christ as our pattern is not only objective but also subjective and experiential; the One who set up the pattern and who Himself is the pattern is now operating within us as the indwelling God—vv. 5, 12-13.
- B. The principle of Christ as the inward pattern for our living is that even if we have the highest standard of the highest position, we should not grasp it—vv. 3-6.
- C. We need to live Christ in His human living, especially in His emptying Himself and humbling Himself and in His not grasping equality with God as a treasure—1:20-21a; 2:6:
  1. We have a life in us that is self-emptying and self-humbling.
  2. This life never grasps at something as a treasure but is always willing to lay aside position and title—vv. 3-6.
- D. We have Christ crucified as our pattern, and this pattern is the crucified life within us—1 Cor. 1:23a; 2:2; Gal. 2:20; 3:1; 6:14:
  1. The steps of Christ’s humiliation in Philippians 2:5-8 are aspects of the crucified life lived out in a full way.
  2. Christ’s being obedient unto the death of the cross was the crucified life lived out in a full and absolute way—v. 8.
  3. When we live Christ, we live the One who is the pattern of a crucified life—1:21a; 1 Cor. 2:2.
  4. By living a crucified life, we can experience the power of resurrection—Phil. 3:10a; Eph. 1:19-22.
  5. The highest life on earth is a crucified life; whenever we live a crucified life, God will bring us into resurrection—Phil. 3:10-11.
  6. Christ is exalted in our daily life as we, by the bountiful supply of the Spirit of Jesus Christ, take Him as the crucified life to be the pattern of our daily life—2:5; 1:19-21a.

二〇一九年六月八至九日南加州相調特會信息綱目

第二篇

認識並經歷基督為榜樣

讀經：腓二3~9，一19~21上

壹 我們若要認識基督為榜樣，就應當裏面思念基督耶穌裏面所思念的一腓二5：

- 一 我們要以基督的心思為我們的心思，敞開自己，好讓『基督耶穌裏面所思念的』得以在我們裏面—3~5節：
  - 1 五節裏，你們裏面要思念的，是指三節的『看』和四節的『看重』。
  - 2 心思卑微與私圖好爭並貪圖虛榮相對；（3；）這必定不是我們天然的卑微，乃是基督的卑微。（8。）
  - 3 當基督倒空自己，並且降卑自己的時候，祂裏面有這種心思和思念—7~8節。
- 二 要有這樣的心思，我們需要在基督的心腸裏，就是在祂內在柔細的感覺和思想裏，與祂是一——8。
- 三 基督的心思在我們裏面，意思就是這心思是活的；基督的心思其實就是基督自己，因為基督的人位顯明在祂的心思裏—二5，參林前二16註1。

貳 我們要經歷基督，就需要認識祂是榜樣—腓二5~9：

- 一 在腓立比二章五至九節，保羅陳明基督是榜樣；我們必須讓這榜樣灌注到我

- c 主一直順服，也把順服的生命賜給了我們；信徒的順從乃是接受基督作順從之榜樣的結果—8節，西三4。
- 5 主降卑自己到了極點，神卻將祂升為至高，又賜給祂『那超乎萬名之上的名』—腓二9。

叁 今天在主的恢復裏，我們中間有個迫切的需要，就是經歷基督作我們的榜樣—3~8節：

- 一 我們的榜樣基督不僅是客觀的，也是主觀、可經歷的；那位樹立榜樣，並且自己就是榜樣的，如今乃是內住的神，在我們裏面運行—5，12~13節。
- 二 基督作我們生活內裏榜樣的原則，乃是我們即使有最高的標準、最高的地位，我們也不該堅持不放—3~6節。
- 三 我們必須在基督的人性生活上，特別是在倒空自己、降卑自己、不以自己與神同等為強奪之珍而堅持不放等事上，活基督—20~21上，二6：
  - 1 我們裏面有一個能倒空自己並降卑自己的生命。
  - 2 這個生命從來不以甚麼東西為強奪之珍而堅持不放，反而總是樂意捨棄地位、捨棄頭銜—3~6節。
- 四 我們有釘十字架的基督為我們的榜樣，這榜樣就是我們裏面釘十字架的生命—林前一23上，二2，加二20，三1，六14：
  - 1 在腓立比二章五至八節裏基督降卑的步驟，乃是釘十字架生命各方面完滿的活出。
  - 2 基督順從以至於死在十字架上，這就是釘十字架的生命完滿且絕對的活了出來—8節。
  - 3 當我們活基督時，我們就是活那作釘十字架生命之榜樣的一位—21上，林前一2。
  - 4 藉着過釘十字架的生活，我們就能經歷復活的大能—腓三10上，弗一19~22。
  - 5 地上最高的生活，乃是釘十字架的生活；每當我們過釘十字架的生活時，神就會帶我們進入復活裏—腓三10~11。
  - 6 當我們藉着耶穌基督之靈全備的供應，以基督這釘十字架的生命作我們日常生活的榜樣，祂就在我們的日常生活裏被高舉—二5，一19~21上。

Conocer y experimentar a Cristo como modelo

Lectura bíblica: Fil. 2:3-9; 1:19-21a

I. Si hemos de conocer a Cristo como modelo, deberíamos permitir que haya en nosotros la manera de pensar que hubo en Cristo Jesús—Fil. 2:5:

- A. Necesitamos tomar la mente de Cristo como nuestra mente, abriéndonos para permitir que haya en nosotros “esta manera de pensar”—vs. 3-5:
  - 1. *Esta manera de pensar* en el versículo 5 se refiere a *estimando* en el versículo 3 y a *considerando* en el versículo 4.
  - 2. La mentalidad humilde está en contraste con la ambición egoísta y la vanagloria (v. 3); esto no debe ser nuestra humildad natural, sino la humildad de Cristo (v. 8).
  - 3. Esta clase de mente, esta clase de manera de pensar, estaba en Cristo cuando se despojó a Sí mismo y se humilló a Sí mismo—vs. 7-8.
- B. Para tener “esta manera de pensar” se requiere que seamos uno con Cristo en Sus partes internas, en Sus tiernos sentimientos internos y en Su modo de pensar—1:8.
- C. Que la mente de Cristo esté en nosotros significa que esta mente es algo viviente; de hecho, la mente de Cristo es Cristo mismo, pues la persona de Cristo se manifiesta en Su mente—2:5; cfr. 1 Co. 2:16, nota 1.

II. A fin de experimentar a Cristo, necesitamos conocerlo como modelo—Fil. 2:5-9:

- A. En Filipenses 2:5-9 Pablo presenta a Cristo como modelo; necesitamos que este modelo se infunda en nosotros.
- B. El modelo de la vida cristiana es el Dios-hombre Salvador, quien se despojó a Sí mismo y se humilló, y quien ha sido exaltado y glorificado por Dios—vs. 6-9:
  - 1. Aunque el Señor era igual a Dios, Él no estimó el ser igual a Dios como cosa a que aferrarse y el cual retener; más bien, se despojó a Sí mismo, dejando a un lado lo que tenía, es decir, la forma de Dios—vs. 6-7a:
    - a. En Su encarnación el Señor no cambió Su naturaleza divina.
    - b. Él cambió solamente la expresión externa, dejando la forma de Dios y tomando la de un esclavo.
  - 2. El Señor se hizo “semejante a los hombres”—vs. 7b-8a:
    - a. El tener forma de Dios implica la realidad interna de la deidad de Cristo; el hacerse semejante a los hombres denota la apariencia externa de Su humanidad—vs. 6-7.
    - b. Externamente, Él tenía apariencia de hombre ante los hombres, pero como Dios, Él tenía la realidad de la deidad internamente—Jn. 1:1, 14, 18; 3:16; Ro. 8:3.
    - c. Cristo entró en la condición propia de la humanidad, y fue hallado en Su porte externo como hombre—Fil. 2:8a.
  - 3. Cristo se humilló a Sí mismo al hacerse obediente hasta la muerte: la muerte de cruz—v. 8b:
    - a. Humillarse fue un paso adicional al hecho de despojarse a Sí mismo.
    - b. La autohumillación de Cristo manifestó que se despojó a Sí mismo—vs. 7-8.
    - c. La muerte de cruz fue el punto culminante de la humillación de Cristo.
  - 4. El Hijo voluntariamente se despojó a Sí mismo para llegar a ser un hombre creado como representación de la sumisión a la autoridad—vs. 6-8:
    - a. El Señor Jesús afirmó Su corazón para sujetarse al camino de la sumisión, incluso hasta la muerte—Is. 50:7; Lc. 9:51; Mr. 10:31-34.
    - b. “Aunque era Hijo”, el Señor “aprendió la obediencia por lo que padeció”—He. 5:8:
      - (1) Dios dispuso que Cristo muriera, y Cristo obedeció—Fil. 2:8.
      - (2) Él aprendió esta obediencia por la muerte que sufrió.

- c. El Señor, quien fue sumiso durante toda Su vida, nos ha dado Su vida de sumisión; la obediencia de un creyente es una consecuencia de tomar a Cristo como un modelo de obediencia—v. 8; Col. 3:4.
5. El Señor se humilló a Sí mismo a lo sumo, pero Dios lo exaltó hasta la cumbre más alta y le dio “un nombre que es sobre todo nombre”—Fil. 2:9.

III. Hay una necesidad urgente entre nosotros en el recobro del Señor hoy de experimentar a Cristo como nuestro modelo—vs. 3-8:

- A. Cristo como nuestro modelo no sólo es objetivo, sino que también es subjetivo y lo podemos experimentar; Aquel que estableció el modelo y quien es el propio modelo ahora opera en nuestro interior como el Dios que mora en nosotros—vs. 5, 12-13.
- B. El principio propio de Cristo como modelo interno para nuestro vivir es que incluso si tenemos el nivel más alto o la posición más elevada, no deberíamos aferrarnos a ello—vs. 3-6.
- C. Necesitamos vivir a Cristo en Su vivir humano, especialmente en el aspecto de que se despojó a Sí mismo y se humilló a Sí mismo, y el no aferrarse al ser igual a Dios como un tesoro—1:20-21a; 2:6:
  1. En nosotros tenemos una vida que se despoja a sí misma y se humilla a sí misma.
  2. Esta vida nunca se aferra a nada como un tesoro, sino que siempre está dispuesta a poner a un lado cualquier posición o título—vs. 3-6.
- D. Tenemos a Cristo crucificado como nuestro modelo, y este modelo es la vida crucificada que está en nuestro interior—1 Co. 1:23a; 2:2; Gá. 2:20; 3:1; 6:14:
  1. Los pasos de la humillación que Cristo sufrió según se describe en Filipenses 2:5-8 son aspectos de la vida crucificada que se manifiesta plenamente en el vivir.
  2. Que Cristo fuera obediente hasta la muerte de cruz fue la vida crucificada manifestada plena y absolutamente en Su vivir—v. 8.
  3. Cuando vivimos a Cristo, vivimos a Aquel que es el modelo de una vida crucificada—1:21a; 1 Co. 2:2.
  4. Al llevar una vida crucificada, podemos experimentar el poder de la resurrección—Fil. 3:10a; Ef. 1:19-22.
  5. La vida más elevada en la tierra es una vida crucificada; siempre que llevemos una vida crucificada, Dios nos introducirá en la resurrección—Fil. 3:10-11.
  6. Cristo es exaltado en nuestra vida diaria a medida que nosotros, por la abundante ministración del Espíritu de Jesucristo, lo tomamos como la vida crucificada para que sea el modelo de nuestra vida diaria—2:5; 1:19-21a.

메시지 2

본이신 그리스도를 알고 체험함

성경: 빌 2:3-9, 1:19-21상

I. 우리가 본이신 그리스도를 알고자 한다면, 우리 안에 그리스도 예수님 안에 있었던 생각을 품어야 한다 — 빌 2:5.

- A. 우리는 그리스도의 생각을 우리의 생각으로 취해야 하며, 우리 안에 ‘이 생각을 품기 위해’ 우리 자신을 열어야 한다 — 빌 2:3-5.
1. 빌립보서 2장 5절에서 ‘이 생각’이란 3절에 있는 ‘여기는 것’과 4절에 있는 ‘귀하게 여기는 것’을 가리킨다.
  2. 생각을 낮추는 것(빌 2:3)은 이기적인 야심과 헛된 영광 둘 다와 대조된다. 이것은 틀림없이 우리의 타고난 겸허가 아니라 그리스도의 겸허이다(8절).
  3. 그리스도께서 자신을 비우시고 자신을 낮추셨을 때, 이러한 생각, 이러한 사고(思考)가 그리스도 안에 있었다 — 빌 2:7-8.
- B. ‘이 생각’을 가지려면, 우리는 그리스도의 심장, 곧 그분의 부드러운 내적 느낌과 생각에서 그분과 하나 되어야 한다 — 빌 1:8.
- C. 그리스도의 생각이 우리 안에 있다는 것은 이 생각이 살아 있는 어떤 것임을 의미한다. 사실상 그리스도의 생각은 그리스도 자신이다. 왜냐하면 그리스도의 인격은 그분의 생각 안에서 나타나기 때문이다 — 빌 2:5, 비교 고전 2:16 각주 1.

II. 그리스도를 체험하기 위해 우리는 그분을 본으로 알아야 한다 — 빌 2:5-9.

- A. 빌립보서 2장 5절부터 9절까지에서 바울은 그리스도를 본으로 제시한다. 우리는 이 본이 우리 안으로 주입되게 해야 한다.
- B. 그리스도인의 생활의 본은 자신을 비우시고 낮추셨으며 또한 하나님에 의해 높아지시고 영광스럽게 되신 하나님-사람 구주이다 — 빌 2:6-9.
1. 주님은 비록 하나님과 동등하셨지만, 하나님과 동등하신 것을, 붙잡고 놓지 않아야 할 보배로 여기지 않으셨다. 오히려 주님은 자신을 비우시고, 자신이 소유하신 것 곧 하나님의 모습을 내려놓으셨다 — 빌 2:6-7상.
    - a. 주님은 육체가 되실 때에 그분의 신성한 본성을 바꾸지 않으셨다.
    - b. 그분은 다만 외적인 표현을 하나님의 모습에서 노예의 모습으로 바꾸셨다.
  2. 주님은 ‘사람들과 같은 모양’이 되셨다 — 빌 2:7하-8상.
    - a. ‘하나님의 모습’은 그리스도의 신격의 내적인 실재를 의미하며, ‘사람들과 같은 모양’은 그분의 인성의 외적인 겉모양을 가리킨다 — 빌 2:6-7.
    - b. 그분은 사람들에게 외적으로 한 사람으로 나타나셨지만, 하나님으로서 그분은 내적으로 신격의 실재를 가지셨다 — 요 1:1, 14, 18, 3:16, 롬 8:3.
    - c. 그리스도는 인성의 상태 안으로 들어오셨고 사람의 형태로 나타나셨다 — 빌 2:8상.
  3. 그리스도는 순종하시어 죽으심으로써, 심지어 십자가에서 죽으심으로써 자신을 낮추셨다 — 빌 2:8하.
    - a. 자신을 낮추신 것은 자신을 비우신 것보다 더 전진된 단계였다.
    - b. 그리스도께서 자신을 낮추신 것은 그분께서 자신을 비우신 것을 나타낸다 — 빌 2:7-8.
    - c. 십자가에서 죽으신 것은 그리스도께서 낮추신 것의 절정이었다.

4. 아들은 권위에 복종하는 것의 대표로서 기꺼이 자신을 비우심으로 창조된 사람이 되었다 — 빌 2:6-8.
  - a. 주 예수님은 복종의 길에 죽기까지 그분 자신을 복종시키기로 굳게 결심하셨다 — 사 50:7, 눅 9:51, 막 10:31-34.
  - b. 주님은 ‘아들이셨지만 고난을 받으심으로써 순종을 배우셨다’ — 히 5:8.
    - (1) 하나님은 그리스도께서 죽어야 한다고 정하셨고, 그리스도는 순종하셨다 — 빌 2:8.
    - (2) 그리스도는 죽음의 고난을 통하여 이러한 순종을 배우셨다.
  - c. 온 일생 동안 복종하신 주님은 우리에게 그분의 복종의 생명을 주셨다. 믿는 이의 순종은 그리스도를 순종의 본으로 취한 결과이다 — 빌 2:8, 골 3:4.
5. 주님은 자신을 극도로 낮추셨지만, 하나님은 그분을 가장 높은 곳으로 올리셨고, 그분께 ‘모든 이름 위에 뛰어난 이름’을 주셨다 — 빌 2:9.

III. 오늘날 주님의 회복 안에 있는 우리들 가운데에는, 우리의 본이신 그리스도를 체험해야 할 긴급한 필요가 있다 — 빌 2:3-8.

- A. 우리의 본이신 그리스도는 객관적인 분이실 뿐 아니라, 주관적이며 체험적인 분이시다. 본을 세우셨을 뿐 아니라 자기 자신이 본이신 분께서 지금 내주하시는 하나님으로서 우리 안에서 운행하고 계신다 — 빌 2:5, 12-13.
- B. 우리의 생활을 위한 내적인 본이 되시는 그리스도께서 세우신 원칙은 비록 우리가 가장 높은 위치의 가장 높은 표준을 갖고 있을지라도 그것을 붙잡지 말아야 한다는 것이다 — 빌 2:3-6.
- C. 우리는 그리스도의 인간 생활의 방면, 특히 그분께서 자신을 비우시고 낮추시며 하나님과 동등하신 것을 붙잡고 놓지 않아야 할 보배로 여기지 않으신 방면에서 그리스도를 살 필요가 있다 — 빌 1:20-21상, 2:6.
  1. 우리 안에는 자신을 비우고 자신을 낮추는 생명이 있다.
  2. 이 생명은 결코 무언가를 붙잡고 놓지 않아야 할 보배로 여기지 않으며, 언제나 기꺼이 지위와 직함을 내려놓는다 — 빌 2:3-6.
- D. 우리는 우리의 본으로서 십자가에 못 박히신 그리스도를 소유하고 있으며, 이 본은 우리 안에 있는 십자가에 못 박힌 생명이다 — 고전 1:23상, 2:2, 갈 2:20, 3:1, 6:14.
  1. 빌립보서 2장 5절부터 8절까지에 나오는 그리스도께서 자신을 낮추신 여러 단계들은 십자가에 못 박힌 생명이 완전히 살아 나타난 것의 여러 면들이다.
  2. 그리스도께서 십자가에서 죽기까지 순종하신 것은 십자가에 못 박힌 생명이 완전하고 절대적인 방식으로 살아 나타난 것이었다 — 빌 2:8.
  3. 그리스도를 살 때, 우리는 십자가에 못 박힌 생활의 본이신 그분을 산다 — 빌 1:21상, 고전 2:2.
  4. 십자가에 못 박힌 생활을 함으로써 우리는 부활 능력을 체험할 수 있다 — 빌 3:10상, 엡 1:19-22.
  5. 이 땅에서 가장 높은 생활은 십자가에 못 박힌 생활이다. 우리가 십자가에 못 박힌 생활을 할 때마다, 하나님은 우리를 부활 안으로 이끄실 것이다 — 빌 3:10-11.
  6. 우리가 예수 그리스도의 영의 넘치는 공급으로 십자가에 못 박힌 생명이신 그리스도를 우리의 일상 생활의 본으로 삼을 때, 그리스도는 우리의 일상생활에서 높아지신다 — 빌 2:5, 1:19-21상.

Biết và kinh nghiệm Christ là gương mẫu

Đọc Kinh văn: Phil. 2:3-9; 1:19-21a

I. Nếu muốn biết Christ là gương mẫu, chúng ta nên để tâm trí mà đã ở trong Christ Jesus ở trong chúng ta—Phil. 2:5:

- A. Chúng ta cần nhận tâm trí của Christ là tâm trí của mình, mở chính mình ra “để tâm trí này” ở trong chúng ta—cc. 3-5:
- B. Từ *này* trong câu 5 chỉ về việc xem trong câu 3 và việc coi trọng trong câu 4.
  1. Sự khiêm ti của tâm trí tương phản với cả tham vọng ích kỷ lẫn hư vinh (c. 3); đây hẳn không phải là sự khiêm ti thiên nhiên của chúng ta mà là sự khiêm ti của Christ (c. 8).
  2. Loại tâm trí này, loại suy nghĩ này, đã ở trong Christ khi Ngài tự làm cho mình trống không và tự hạ mình xuống—cc. 7-8.
- C. Để có “tâm trí này” đòi hỏi chúng ta làm một với Christ trong lòng dạ của Ngài, trong sự triu mến của Ngài, trong cảm nhận bề trong và trong suy nghĩ của Ngài—1:8.
- D. Tâm trí của Christ ở trong chúng ta nghĩa là tâm trí ấy là điều gì đó sống động; thật ra tâm trí của Christ là chính Christ, vì thân vị của Christ được tỏ ra trong tâm trí của Ngài—2:5; đc. 1 Cô. 2:16, chú thích 1.

II. Để kinh nghiệm Christ, chúng ta cần biết Ngài là gương mẫu—Phil. 2:5-9:

- A. Trong Phi-líp 2:5-9, Phao-lô giới thiệu Christ là gương mẫu; chúng ta cần để gương mẫu này được truyền dẫn vào trong chúng ta.
- B. Gương mẫu của nếp sống Cơ Đốc là Đấng cứu rỗi Thần-nhân, là Đấng đã tự làm cho mình trống không, tự hạ mình xuống và là Đấng đã được Đức Chúa Trời tôn cao và tôn vinh bởi Đức Chúa Trời—cc. 6-9:
  1. Dù Chúa bình đẳng với Đức Chúa Trời nhưng Ngài không xem việc bình đẳng với Đức Chúa Trời là điều phải nắm giữ và đoạt lấy; trái lại, Ngài tự làm cho mình trống không, đặt sang một bên những gì Ngài sở hữu, tức hình trạng của Đức Chúa Trời—cc. 6-7a:
    - a. Trong sự nhục hóa, Chúa không thay đổi bản chất thần thượng của Ngài.
    - b. Ngài chỉ thay đổi biểu lộ bên ngoài, từ hình trạng của Đức Chúa Trời thành hình trạng của nô lệ.
  2. Chúa đã trở nên “hình dạng con người” —cc. 7b-8a:
    - a. *Hình trạng của Đức Chúa Trời* ngụ ý đến thực tại bên trong của thân vị Đấng Christ; *hình dạng con người* nói lên dáng vẻ bên ngoài của nhân tính Ngài—cc. 6-7.
    - b. Bên ngoài, Ngài hiện ra với con người như một người nhưng bên trong là Đức Chúa Trời, Ngài có thực tại của thần vị—Gi. 1:1, 14, 18; 3:16; La. 8:3.
    - c. Christ vào trong tình trạng nhân tính và Ngài được thấy trong hình dáng như một người—Phil. 2:8a.
  3. Christ đã tự hạ mình xuống, vâng phục thậm chí cho đến chết—cái chết trên thập tự giá—c. 8b:
    - a. Hạ mình xuống là một bước xa hơn nữa trong việc tự làm cho Ngài trống không.
    - b. Việc Đấng Christ tự hạ mình xuống bày tỏ việc Ngài tự làm cho mình trống không—cc. 7-8.
    - c. Cái chết trên thập tự giá là đỉnh điểm cho sự hạ mình của Đấng Christ.

4. Con đã sẵn lòng tự làm cho mình trống không để trở thành con người thọ tạo là đại diện cho sự vâng phục uy quyền—cc. 6-8.
  - a. Chúa Jesus đã quyết định tự đặt chính mình vào con đường vâng phục, thậm chí cho đến chết—Ês. 50:7; Lu. 9:51; Mác 10:31-34.
  - b. “Dù Ngài là Con” song Chúa “đã học tập vâng phục qua những điều mà Ngài đã chịu” —Hê. 5:8:
    - (1) Đức Chúa Trời ấn định Christ phải chết, và Christ đã vâng phục—Phil. 2:8.
    - (2) Ngài học tập vâng phục qua việc chịu chết.
  - c. Chúa, tức Đấng đã vâng phục trọn đời sống của Ngài, đã ban cho chúng ta sự sống vâng phục của Ngài; sự vâng phục của tín đồ là kết quả của việc nhận Christ là gương mẫu của sự vâng phục—c. 8; Côm. 3:4.
5. Chúa đã tự hạ mình đến cực điểm nhưng Đức Chúa Trời đã tôn Ngài đến đỉnh điểm và ban cho Ngài “danh vượt trên mọi danh” —Phil. 2:9.

III. Có một nhu cầu cấp thiết giữa vòng chúng ta trong sự khôi phục của Chúa ngày nay, ấy là kinh nghiệm Christ là gương mẫu của chúng ta—cc. 3-8:

- A. Là gương mẫu của chúng ta, Christ không chỉ khách quan mà còn chủ quan và có thể kinh nghiệm được; Đấng đã lập nên gương mẫu và Đấng mà chính Ngài là gương mẫu ấy hiện đang vận hành trong chúng ta như Đức Chúa Trời nội cư—cc. 5, 12-13.
- B. Nguyên tắc của việc Christ là gương mẫu bề trong cho đời sống của chúng ta là cho dù chúng ta có tiêu chuẩn cao nhất để hay có vị trí cao nhất thì chúng ta cũng không nên nắm giữ điều đó—cc. 3-6.
- C. Chúng ta cần sống Christ trong nếp sống phàm nhân của Ngài, đặc biệt nhất là trong việc Ngài tự làm cho mình trống không và tự hạ mình xuống và trong việc Ngài không nắm giữ báu vật là việc bình đẳng với Đức Chúa Trời là báu vật—1:20-21a; 2:6:
  1. Chúng ta có một sự sống trong chúng ta tự làm cho mình trống không và tự hạ mình xuống.
  2. Sự sống ấy không bao giờ nắm giữ điều gì như báu vật nhưng luôn sẵn lòng đặt địa vị và tước vị sang một bên—cc. 3-6.
- D. Chúng ta có Đấng Christ đã chịu đóng đinh là gương mẫu của mình và gương mẫu này là sự sống chịu đóng đinh bên trong chúng ta—1 Cô. 1:23a; 2:2; Gal. 2:20; 3:1; 6:14:
  1. Các bước Christ hạ mình trong Phi-líp 2:5-8 là các phương diện của sự sống chịu đóng đinh được sống ra cách đầy đủ.
  2. Việc Christ vâng phục đến mức chết trên thập tự giá là sự sống chịu đóng đinh được sống ra cách đầy đủ và tuyệt đối—c. 8.
  3. Khi chúng ta sống Christ, chúng ta sống Đấng là gương mẫu của sự sống chịu đóng đinh—1:21a; 1 Cô. 2:2.
  4. Bởi sống sự sống chịu đóng đinh, chúng ta có thể kinh nghiệm quyền năng phục sinh—Phil. 3:10a; Êph. 1:19-22.
  5. Sự sống cao nhất trên đất là sự sống chịu đóng đinh; hễ khi nào chúng ta sống sự sống chịu đóng đinh, Đức Chúa Trời sẽ đem chúng ta vào sự phục sinh—3:10-11.
  6. Christ được tôn cao trong đời sống hằng ngày của chúng ta khi chúng ta, bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, nhận Ngài làm sự sống chịu đóng đinh để làm gương mẫu của đời sống hằng ngày của chúng ta—2:5; 1:19-21a.